

Man peger bl.a. på, at praksis i vores nabolande, de lande, vi sammenligner os med, er anderledes end i Danmark. Det er jo fuldstændig rigtigt, for vi har som et af de få lande i verden – jeg ved ikke, om vi er det eneste – et afstemningskriterium i stedet for et territorialkriterium. Det kan man selvfølgelig diskutere. Et territorialkriterium vil jo betyde, at når man er født i Danmark, er man født med dansk indfødsret. Vi bliver mere og mere overbeviste om, at vi skal være lykkelige for, at vi her i Danmark har afstemningskriteriet – det har vi fra gammel tid – og ikke territorialkriteriet.

Det, som man gør gældende i betækningsbidraget, er, at man siger, og det er jo efterhånden en velkendt floskel, at det at tildele udlændinge dansk indfødsret er et integrationsmiddel. Det er for os at se en fuldkommen syg, jeg havde nær sagt pervers måde, at betragte dansk statsborgerskab på, at det er noget, man uddeler som integrationsmiddel. Hvis det var tilfældet, ville det jo være logisk at stikke en udlænding et statsborgerskab i hånden, lige så snart han havde passeret grænsen eller i hvert fald den dag, hvor han får varig opholdstilladelse. Nej, statsborgerskab kan aldrig kan være et integrationsmiddel; man kan snarere kalde det et integrationsmål.

Filosofien, når man kalder det et integrationsmiddel, er jo, at man siger: Hvis vi giver en udlænding, fuldstændig ubeset og ukritisk, stemmeret til det danske Folketing, så vil han utvivlsomt blive integreret, og i kraft af den gestus, som landet har ydet ham, vil han blive en god dansker.

Vores filosofi går faktisk den anden vej. Man siger: Lad os nu lige se, lad folk først vise, at de er integreret, og så kan de få stemmeret til det danske Folketing.

Kl. 14.15

Jeg vil godt gøre oppositionen opmærksom på, og jeg havde nær sagt, at jeg måske også godt ville gøre regeringen opmærksom på, at når man siger det der med, at tildeling af indfødsret er et integrationsmiddel, så siger man jo dermed, at det bare sådan er noget, vi gør for at få folk puffed ud på arbejdsmarkedet og komme lidt i gang osv. Nej, det er jo noget langt, langt alvorligere.

Det, man var i gang med før sidste folketingsvalg, hvor typisk 14.000-20.000 hvert år fik dansk indfødsret, mellemorientalere, alle mulige, var jo i virkeligheden faktisk at udskifte den danske vælgerbefolkning med nogle af klodens

mere tvivlsomme eksistenser. Det er der heldigvis kommet en anden ordning på, selv om den for os at se stadig væk ikke er tilfredsstillende.

Indfødsret betyder, at man bliver dansk folketingsvælger, og for at være dansk folketingsvælger skal man være blevet dansk, ellers har det ingen mening. Og jeg vil sige, at de, der opponerer mod det synspunkt, skylder en forklaring på, hvorfor grundlovsfædrene fik det ind i grundloven, at indfødsret skal gives ved lov. Hvorfor var det ikke noget, der bare skulle gives rent administrativt af en embedsmand med et gummistempel på et kontor? Hvorfor skulle hele Folketinget stemme om den enkelte indfødsretmodtager?

Det er selvfølgelig, fordi det er noget fuldstændig vitalt for landets eksistens og for det danske demokratis fortsættelse.

Formanden:

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen som ordfører.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Der er jo gange, hvor man skal overveje med sig selv, om man synes, man vil gå ind i debatten, og jeg skal tilstå, at det her var en af de gange, hvor jeg flere gange stod og overvejede, om det var det værd at gøre det. Men jeg synes, at det over for de mennesker, som ser og hører det her indlæg, som i virkeligheden på mange måder er en skændsel at høre fra Folketingets talerstol, er vigtigt at få markeret, hvad der er baggrunden for Socialdemokratiets betækningsbidrag, som en række partier i samarbejde med os har støttet op omkring.

Forklaringen er jo den ganske enkle, at der er elementer i det her lovforslag, som vi rent politisk i en anden tid, ved en anden begivenhed, med en anden regering, måske med en anderledes tackling af samarbejdet i Folketinget kunne have sagt ja til. Det sagde vi også ved førstebehandling af lovforslaget. Men fordi man i praksis håndterer arbejdet, som man gør, og, om jeg så må sige, lægger sit lod i den grad, som man gør i forhold til Dansk Folkeparti, som jo ved sin optræden her på talerstolen den ene gang efter den anden, også i dag, ganske udmærket illustrerer, hvad man mener om mennesker, som har været i nød og af forskellige årsager søger til Danmark og efterfølgende efter at have boet her i 10, 12, 13, 14 år søger om dansk statsborgerskab og fuld integration i det danske samfund, når man i praksis håndterer det på